

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

28 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată, în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Mânăscurtă Igor, Eremciuc Ghenadie,

a judecat, fără citarea părților, recursurile declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Chiricenco Gheorghii și de către avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpaților Simahin Andrei și Chiricenco Gheorghii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Chiricenco Gheorghii xxxx;

Simahin Andrei xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.12.2017 - 07.02.2022;

Instanța de apel: 16.03.2022 - 22.12.2022;

Instanța de recurs: 15.03.2023 - 28.02.2024.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 7 februarie 2022, Simahin Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de gestionare a bunurilor altor persoane pe un termen de 3 ani.

Conform art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor - prin prezenta sentință s-a cumulat parțial partea executată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2018, stabilindu-i lui Simahin Andrei pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 8 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de gestionare a bunurilor altor persoane pe un termen de 3 ani.

Chiricenco Gheorghii a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de gestionare a bunurilor altor persoane pe un termen de 2 ani.

Chiricenco Gheorghii a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de gestionare a resurselor umane pe un termen de 5 ani.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, s-a stabilit lui Chiricenco Gheorghii, pedeapsa definitivă sub formă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de gestionare a bunurilor altor persoane pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de gestionare a resurselor umane pe un termen de la 5 ani.

A fost admisă integral acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea de la Chiricenco Gheorghii în beneficiul părții vătămate Xxxx, suma de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, că Simahin Andrei la 25.07.2016, în mun. Chișinău pe str. Columna 42, împreună cu Chiricenco Gheorghii acționând cu intenție, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul perfectării unui contract de împrumut pe numele său în sumă de 1600 euro, bani pe care urmau să-i achite în rate în contul procurării automobilului de model BMW 3181 n/î xxxx, l-au convins pe cet. Vîlcu Anatolie să perfecteze pe numele lui Chiricenco Gheorghii o procură pe automobilul menționat, inclusiv cu dreptul de a-l înstrăina. Intrând în posesia automobilului de model BMW 3181 n/î xxxx, cei doi continuând activitatea sa infracțională au înstrăinat automobilul menționat unei terțe persoane, fără să-i achite cet. Vîlcu Anatolie costul automobilului.

În urma acțiunilor lui Chiricenco Gheorghii și Simahin Andrei, cet. Vîlcu Anatolie, a fost deposedat de automobilului de model BMW 3181 n/î xxxx, fiindu-i cauzată o daună materială în proporții considerabile în sumă de 1 600 euro, care conform ratei de schimb a Băncii Naționale, la ziua comiterii infracțiunii constituia echivalentul a 33 776 lei.

Acțiunile inculpatului Simahin Andrei au fost încadrate în baza art.190 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Chiricenco Gheorghii la 25.07.2016, în mun. Chișinău pe str. Columna 42, împreună cu Simahin Andrei acționând cu intenție, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul perfectării unui contract de împrumut pe numele ultimului în sumă de 1600 euro, bani pe care urmau să-i achite în rate în contul procurării automobilului de model BMW 3181 n/î xxxx, l-au convins pe cet. Vîlcu Anatolie să perfecteze pe numele lui Chiricenco Gheorghii o procură pe automobilul menționat, inclusiv cu dreptul de a-l înstrăina. Intrând în posesia automobilului de model BMW 3181 n/î xxxx, cei doi continuând activitatea sa infracțională au înstrăinat automobilul menționat unei terțe persoane, fără

să-i achite cet. Vîlcu Anatolie costul automobilului. În urma acțiunilor lui Chiricenco Gheorghii și Simahin Andrei, cet. Vîlcu Anatolie, a fost deposedat de automobilului de model BMW 3181 n/î xxxx, fiindu-i cauzată o daună materială în proporții considerabile în sumă de 1 600 euro, care conform ratei de schimb a Băncii Naționale la ziua comiterii infracțiunii constituia echivalentul a 33 776 lei.

Acțiunile inculpatului Chiricenco Gheorghii au fost încadrate în baza art.190 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, Chiricenco Gheorghii în perioada lunii aprilie 2018, împreună și de comun acord cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, acționând prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la un loc de lucru în Republica Italiană, au recrutat-o pe cet. Xxxx, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială.

Ulterior, în vederea atingerii scopului său infracțional, Chiricenco Gheorghii împreună cu persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, au organizat transportarea victimei Xxxx, în orașul or. Kemer, Republica Turcia, în vederea practicării de către ultima a serviciilor sexuale contra plată, totodată adăpostind-o în locuință, unde aceștia locuiau.

În continuare, prelungindu-și acțiunile sale criminale Chiricenco Gheorghii, a predat-o pe cet. Xxxx unei persoane de origine turcă cu prenumele „Ibo”, cu scopul să presteze servicii sexuale contra plată.

Ulterior, persoana de origine turcă cu prenumele „Ibo”, sub pretextul întoarcerii unei datorii în sumă de 2 000 dolari SUA pe care i-a transmis lui Chiricenco Gheorghii, a impus-o, agresând-o fizic și psihic, pe Xxxx să presteze servicii sexuale contra plată, începând cu luna aprilie 2018 până la începutul lunii mai 2018, iar majoritatea sumelor bănești fiind însușite de către persoana de origine turcă cu prenumele „Ibo”.

Astfel, acțiunile inculpatului Chiricenco Gheorghii au fost încadrate în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, trafic de ființe umane, adică, recrutarea, transportarea, persoanei adulte, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială săvârșită prin înșelăciune, de două sau mai multe persoane.

3. Nefiind de acord cu soluția pronunțată, avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpaților Simahin Andrei și Chiricenco Gheorghii, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie achitați de la comiterea infracțiunilor incriminate.

În motivarea apelului a invocat că, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii de care sunt învinuiți nu a fost demonstrată. De către acuzare nu au fost prezentate probe care ar demonstra faptul că în acțiunile inculpaților ar fi fost careva elemente constitutive ale infracțiunilor incriminate.

De asemenea, a indicat că în acțiunile lui Semahin Andrei și Chiricenco Gheorghii lipsește latura obiectivă a infracțiunii imputate, deoarece inculpații nu a obținut automobilul litigios, în mod fraudulos sau prin înșelăciune ori abuz de încredere. Între ultimii a avut loc o înțelegere sub formă de contract, respectiv confirmându-se relațiile civile între aceștia. Deci faptul tergiversării executării obligațiilor

contractuale, de câteva săptămâni nu poate servi temei pentru ca Semahin Andrei și Chiricenco Gheorghii să fie supus răspunderii penale pentru o infracțiune presupusă.

Totodată, în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă, deoarece intențiile acestuia n-au fost îndreptate în mod direct (sau indirect) la comiterea infracțiunii de escrocherie, respectiv n-a dobândit ilicit automobilul, neavând în cazul dat stabilit scopul special - scopul de cupiditate. Primirea bunurilor cu condiția unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul face promisiuni false, însă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Apărarea a indicat faptul că inculpatul nu și-a executat obligațiunile contractuale la timp nu poate servi temei de atragere a persoanei la răspundere penală, inclusiv acțiunile lui nu pot fi calificate ca escrocherie. Din materialele cauzei reiese că, relațiile apărute între inculpat și partea vătămată poartă un caracter de ordin civil, soluționarea căreia urma a fi ghidată în instanța de drept civil.

Partea apărării a menționat că, sentința de condamnare nu poate fi bazată în exclusivitate pe presupuneri, iar toate dubiile neînlăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. La caz acuzatorul de stat, nu a administrat la materialele cauzei probe pertinente și concludente care ar demonstra că în acțiunile inculpaților sunt întrunite semnele laturii obiective și subiective a infracțiunii de escrocherie, și anume că inculpații, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit ilicit bunul părților vătămate.

Cu referite la al doilea episod, apărarea a indicat că latura obiectivă a infracțiunii de trafic se exprimă în fapta prejudiciabilă care cuprinde două acțiuni:

- acțiunea principală, cuprinsă din - recrutarea victimei; transportarea, transferul, adăpostirea, primirea victimei;

- acțiunea adiacentă, cuprinsă din amenințarea cu aplicarea violenței fizice sau psihice, aplicarea violenței; răpire; confiscarea documentelor; abuzul de poziția de vulnerabilitate., etc. Astfel, acțiunea principală, sub oricare din modalitățile specificate mai sus, trebuie să fie însoțită de acțiunea sau inacțiunea adiacentă, în oarecare din modalitățile sale.

A invocat că, din materialele dosarului cercetate în cadrul ședințelor nu se demonstrează faptul că Chiricenco Gheorghii a abuzat de poziția de vulnerabilitate a părții vătămate, sau să fi participat direct la transportarea, adăpostirea ei.

Prin urmare, din analiza circumstanțelor cauzei, a probelor prezentate de acuzatorul de stat, apărarea a considerat că învinuirea adusă inculpatului Chiricenco Gheorghii nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată și că acesta, urmează să fie achitat, ori fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de ființe umane.

3.1. Avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Chiricenco Gheorghii, a contestat sentința cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Chiricenco Gheorghii să fie achitat de la comiterea infracțiunilor incriminate.

În motivarea apelului a indicat că, în cadrul ședințelor de judecată de către acuzare nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar proba existența

tuturor elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art.190 alin.(2) lit. b), c) și art.165 alin.(2) Cod penal.

În ședința de judecată inculpatul Chiricenco Gheorghii a declarat că vina nu o recunoaște și în anul 2016 vară, a accesat site-ul 999.md, prin intermediul internetului și a găsit un anunț pe care se vindea un automobil de model BMW 3. A telefonat la partea vătămată și s-au întâlnit. Partea vătămată a venit cu automobilul, care era într-o stare deplorabilă. Ei s-au înțeles la un anumit preț, nu ține minte ce preț. El a dat o parte din bani și a mers la notar și a semnat o procură. S-au înțeles cu partea vătămată să achite restul banilor în rate. El a achitat vreo două rate după care a plecat peste hotarele țării și când s-a reîntors a fost chemat la procuratură. În ziua când a fost chemat la procuratură, la ușa procuraturii i-a dat părții vătămate 1 000 euro, iar ulterior a transmis părții vătămate aproximativ 900 euro.

Apărarea a indicat că instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Chiricenco Gheorghii în comiterea infracțiunii de escrocherie, deoarece între inculpat și partea vătămată au existat relații civile.

De asemenea, a indicat că inculpatul Chiricenco Gheorghii a declarat că în ziua efectuării tranzacției a achitat o parte din sumă, ulterior a mai transmis de câteva ori ratele pentru automobilul procurat, după care a fost plecat și a fost în imposibilitate de a achita plata restantă pentru automobilul procurat. Chiricenco Gheorghii ulterior a achitat și partea restantă a sumei de bani, cu care partea vătămată a fost de acord, acceptând sumele date, ceea ce confirmă existența relațiilor civile între părți și nicidecum existența componenței de infracțiune prevăzută de art.190 Cod penal. Însăși prin onorarea parțială a obligațiilor contractuale, cu ulterioară achitare exclude formele laturii obiective a componenței date, și în consecință fiind stabilite relații civile între părți.

Cu referite la al doilea episod, apărarea a indicat că latura obiectivă a componenței de infracțiune reținute în acțiunile lui Chiricenco Gheorghii, se exprimă în fapta prejudiciabilă care cuprinde următoarele acțiuni cu caracter alternativ: acțiunea principală și acțiunea adiacentă.

Acțiunea principală a componenței date de infracțiune cunoaște următoarele modalități faptice: recrutarea, transportarea, adăpostirea persoanei adulte. Recrutarea ca modalitate alternativă prin care are loc traficul, constă în atragerea victimei spre a fi exploatată în vederea obținerii de profit; atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art.165 Cod penal.

La recrutare nu are importanță împrejurările în care a avut loc recrutarea: în locurile de odihnă, prin rețele neconvenționale, prin oferirea locurilor de munca sau studii prin încheierea unei căsătorii fictive etc. Una dintre tehnicile de racolare este răpirea, dar mai des întâlnită este tehnica amăgirii totale sau parțiale a victimei în legătură cu natura „muncii” pe care o va presta, fi e în legătură cu diferitele condiții financiare sau de muncă, fi e în legătură cu toate aceste detalii la un loc. Transportarea reprezintă deplasarea victimei peste frontiera de stat a Republicii Moldova.

Apărarea a menționat că, nici o formă a laturii obiective a componenței date, menționate în învinuire în privința lui Chiricenco Gheorghii nu au fost probate, la baza soluției instanței de judecată fiind doar declarațiile părții vătămate.

Apărarea a susținut că de către acuzare nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar confirma existența laturii obiective a componentei de infracțiune prevăzute de art.165 alin.(2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2022, au fost admise parțial apelurile declarate, casată parțial sentința, inclusiv și din oficiu conform art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Chiricenco Gheorghii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, în temeiul art.2 a Legii nr.243 din 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, se liberează de executarea pedepsei.

Chiricenco Gheorghii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, fiindu-i aplică pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 ani.

În rest, sentința se menține fără modificări.

4.1. Instanța de apel a indicat că, potrivit rechizitoriului Chiricenco Gheorghe a fost învinuit de faptul că, în perioada lunii aprilie 2018, împreună și de comun acord cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, acționând prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la un loc de lucru în Republica Italiană, au recrutat-o pe cet. Xxxx, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială.

Ulterior, în vederea atingerii scopului său infracțional, Chiricenco Gheorghii împreună cu persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, au organizat transportarea victimei Xxxx, în orașul Kemer, Republica Turcia, în vederea practicării de către ultima a serviciilor sexuale contra plată, totodată adăpostind-o în locuința, unde aceștia locuiau.

În continuare, prelungindu-și acțiunile sale criminale Chiricenco Gheorghii, a predat-o pe cet. Xxxx unei persoane de origine turcă cu prenumele „Ibo”, cu scopul să presteze servicii sexuale contra plată.

Ulterior, persoana de origine turcă cu prenumele „Ibo”, sub pretextul întoarcerii unei datorii în sumă de 2000 dolari SUA pe care i-a transmis lui Chiricenco Gheorghii, a impus-o, agresând-o fizic și psihic, pe Xxxx să presteze servicii sexuale contra plată, începând cu luna aprilie 2018 până la începutul lunii mai 2018, iar majoritatea sumelor bănești fiind însușite de către persoana de origine turcă cu prenumele „Ibo”.

Astfel, acuzarea a indicat că prin acțiunile sale intenționate, Chiricenco Gheorghii a săvârșit infracțiunea de trafic de ființe umane, adică, recrutarea, transportarea, persoanei adulte, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială săvârșită prin înșelăciune, de două sau mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Analizând materialele cauzei penale, cercetând probele anexate la doar, instanța de apel a considerat că, instanța de fond pripit a preluat concluzia acuzării și astfel, l-a

recunoscut vinovat pe Chiricenco Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Astfel, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat următoarele:

Chiricenco Gheorghii în perioada lunii aprilie 2018, împreună și de comun acord cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, au recrutat-o pe cet. Xxxx, îndemnând-o la practicarea prostituției.

Ulterior, în scopul înlesnirii acestei activități, în vederea atingerii scopului său infracțional, Chiricenco Gheorghii împreună cu persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, au organizat transportarea victimei Xxxx, în orașul Kemer, Republica Turcia, în vederea practicării de către ultima a serviciilor sexuale contra plată, totodată adăpostind-o în locuința unde aceștia locuiau.

În continuare, prelungind acțiunile sale criminale Chiricenco Gheorghii, a predat-o pe cet. Xxxx unei persoane de origine turcă cu prenumele „Ibo”, cu scopul să presteze servicii sexuale contra plată.

Ulterior, persoana de origine turcă cu prenumele „Ibo”, sub pretextul întoarcerii unei datorii în sumă de 2 000 dolari SUA pe care i-a transmis lui Chiricenco Gheorghii, a impus-o, agresând-o fizic și psihic, pe Xxxx să presteze servicii sexuale contra plată, începând cu luna aprilie 2018 până la începutul lunii mai 2018, iar majoritatea sumelor bănești fiind însușite de către persoana de origine turcă cu prenumele „Ibo”.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Chiricenco Gheorghii a săvârșit infracțiunea de proxenetism, adică înlesnirea practicării prostituției, cât și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, de două sau mai multe persoane, adică infracțiune prevăzută de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, faptă pasibilă de răspundere penală.

Instanța de apel a menționat că, audiind declarațiile părții vătămate, analizând declarațiile martorilor, studiind materialele cauzei penale, concluzionând că în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare vinovăția lui Chiricenco Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, trafic de ființe umane, adică, recrutarea, transportarea, persoanei adulte, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială săvârșită prin înșelăciune, de două sau mai multe persoane, considerând necesar de recalifica acțiunile lui Chiricenco Gheorghe în baza art.220 alin. (2) lit. c) Cod penal, din următoarele considerente.

Astfel, coroborând declarațiile părții vătămate xxxx cu probele administrate în faza de urmărire penală, instanța de apel a constatat că nu a fost probat faptul că partea vătămată a fost recrutată pentru a fi transportată de către inculpatul Chiricenco Gheorghe, care acționa împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, în vederea exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciune.

Instanța de apel a reținut că, poziția de vulnerabilitate a victimei, nu este prezentă în speță, acest fapt este important ca făptuitorul să abuzeze de această poziție. Or, potrivit declarațiilor părții vătămate, oferite în prima instanță, dar și susținute în ședința instanței de apel, inculpatul nu a întrebat-o despre starea sa materială.

De asemenea, de către procuror nu au fost prezentate probe în ce privește profitul în urma acțiunilor lui Chiricenco Gheorghe (privind traficul de ființe umane).

Din declarațiile părții vătămate rezultă că, în Turcia au fost întâmpinați de un cetățean al Turciei care i-a luat cu automobilul său și i-a dus la el acasă.

Având în vedere starea de fapt reținută pe baza declarațiilor părții vătămate date la faza de urmărire penală și în instanța de judecată, în coroborare cu celelalte probe, instanța de apel a constatat că, fapta inculpatului Chiricenco Gheorghe întrunește elementele constitutive ale art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, denunțul victimei și ulterior declarațiile de la urmărirea penală au fost depuse doar după solicitarea colaboratorilor de poliție, și nu la inițiativa victimelor. Acest fapt demonstrând că acestea inițial nu aveau careva pretenții față de inculpat, or, din declarațiile părții vătămate se atestă că, *”.....când a revenit în Moldova a locuit în Chișinău aproximativ o lună, avea probleme ginecologice și dureri la care inițial nu a atras atenția. Ulterior starea sănătății s-a agravat și s-a adresat la medic, i-a fost pusă o diagnoză serioasă care s-a soldat cu intervenție chirurgicală. După intervenție chirurgicală, din motiv că nu avea bani pentru continuarea tratamentului, a doua zi a ieșit din spital și a plecat în satul său natal. Imediat când a venit în Moldova, la telefon, deoarece personal îi era rușine, a explicat mamei ce s-a întâmplat cu dânsa în Turcia. Peste o săptămână de zile deoarece nu avea surse de existență, a plecat înapoi la Chișinău și s-a angajat la serviciu la magazinul „nr. 1”. După ce a fost contactat de anchetatorul domnul Sandu care a plasat-o în Centrul Victimelor Traficului de Ființe Umane pe o lună....”*

În acest sens, instanța de apel a conchis că pentru a califica o faptă de trafic de ființe umane, este a identifica că ființa umană a fost un fel de marfa, fiind transmisă de la un posesor la altul din gestiunea unei persoane la alta, or, în speța dată instanța a constatat cu certitudine că, inculpatul nu a recrutat-o pe xxxx, nu a transportat-o în scop de exploatare sexuală comercială, nu a profitat de poziția acesteia de vulnerabilitate, or partea vătămată a avut intenția să plece peste hotare de sine stătător însă a cerut ajutor de la prietena sa cu care activa împreună, ulterior, de la inculpat, ulterior a ajuns în Turcia a început să presteze servicii sexuale, primea bani personal de clienți, ieșea la plimbare. Din circumstanțele analizate supra, nu a fost demonstrată recrutarea victimei, ce presupune atragerea acesteia prin selecționare la exploatarea sexuală de către Chiricenco Gheorghe.

Totodată, instanța de apel a reținut că, nu a fost demonstrat nici scopul specificat la art.165 Cod penal, imputat inculpatului și anume exploatarea sexuală comercializare obligatorie presupune o activitate care aduce profituri ca rezultat majorarea activului patrimonial al făptuitorului sau altor persoane, exprimându-se în folosirea victimelor prin constrângere în prostituție sau industria pornografică, or, din analiza circumstanțelor indicate supra nu s-a constatat tragerea de foloase a lui Chiricenco Gheorghe, ca rezultat al activității infracționale.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că acțiunile infracționale ale inculpatului Chiricenco Gheorghe se încadrează în baza art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, proxenetismul, adică înlesnirea practicării prostituției, cât și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, de două sau mai multe persoane. Această concluzie rezultă din declarațiile părții vătămate xxxx, ale martorilor Silvia Ciobanu,

Igor Cumpenici și Ion Bacal, probe care sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că, inculpatul Chiricenco Gheorghe, a săvârșit infracțiunea de proxenetism. Această concluzie este susținută prin declarațiile părții vătămate xxxx, care nu a indicat că ar fi fost constrânsă să practice prostituția, ar fi fost izolată de societate - într-o careva încăpere și că ar fi fost deposedată de actele de identitate. În acest context, instanța de apel a reiterat că, partea vătămată a precizat că, ... ”în momentul când a venit la aeroport, toți trei s-au prezentat la casă pentru procurarea biletelor. Tot atunci a observat în bilet, destinația de plecare Turcia, Antalya. Imediat s-a speriat, dar nu a mai pus nici o întrebare fiind în disperare că nu avea nici bani nici alte acte. A plecat în avion, la aterizare în Turcia din aeroport au fost așteptați de un automobil..... ”, astfel, instanța reține că partea vătămată nu a obiectat atunci când a văzut destinația Turcia, nu a anunțat organele de drept din aeroport, astfel, și-a manifestat consimțământul să zboare în direcția stabilită în biletul de avion.

Astfel, instanța de apel a menționat că, prin acțiunile sale, inculpatul a înlesnit posibilitatea părții vătămate de a presta prostituția, or, partea vătămată nu a fost constrânsă să practice prostituția, a avut posibilitatea să decidă de una singură, a avut posibilitatea să se plimbe prin oraș, să își procure haine, avea acces la internet, comunica cu mama sa.

În acest sens, instanța de apel a conchis că, probele administrate în prezenta cauză dovedesc că în acțiunile inculpatului Chiricenco Gheorghe sunt întrunite elementele infracțiunii de proxenetism, sub formă de înlesnirea practicării prostituției de către xxxx și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției.

Totodată, instanța de apel a indicat că, nu poate reține solicitările apărătorilor în partea în care au solicitat achitarea inculpaților de la comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal.

La pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpații Simahin Andrei și Chiricenco Gheorghe au săvârșit anume infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că, deși inculpații nu au recunoscut vina în comiterea escrocheriei incriminate, vina acestora în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost demonstrată prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Vîlcu Anatolie; declarațiile martorilor Vrabie Victor, Ursachi Diana; plângerea cet. Anatolie Vîlcu cu actele anexate printre care copie xerox a contractului de împrumut și a procurii perfectate pe numele învinutului Chiricenco Gheorghe, procesele verbale de confruntare, (f.d.148-151, vol. I).

Astfel, analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le

apreciază ca fiind veridice, utile, pertinente, care coroborează cu declarațiile părții vătămate și a martorilor și indică la vinovăția inculpaților.

Cu referire la elementele infracțiunii de escrocherie, instanța de apel a reiterat că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.190 Cod penal, are un caracter complex: obiectul juridic principal care îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; și obiectul juridic secundar care îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute de art.190 Cod penal, îl reprezintă bunurile care au o existența materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Prin urmare, a indicat instanța de apel că obiectul material la care s-a atentat prin acțiunile ilegale ale inculpaților Chiricenco Gheorghii și Simahin Andrei constituie suma de 1600 euro, care conform ratei de schimb a Băncii Naționale la ziua comiterii infracțiunii constituia echivalentul a 33 776 lei - contravaloarea automobilului de model BMW 3181 n/î xxxx care a fost procurat în temeiul procurii generale întocmite pe numele lui Chiricenco Gheorghii. Prin faptul însușirii automobilului de model BMW 3181 n/î xxxx contrar voinței proprietarului, părții vătămate i s-a cauzat daune materiale în proporții considerabile în sumă 1 600 euro, care conform ratei de schimb a Băncii Naționale la ziua comiterii infracțiunii constituia echivalentul a 33 776 lei.

Instanța de apel a precizat că, deși în ședința de judecată inculpatul Chiricenco Gheorghii a declarat că doar a fost implicat în cumpărarea mașinii, Simahin Andrei neavând nici un rol la această tranzacție, tot Chiricenco Gheorghii a despăgubit partea vătămată în timpul procesului judiciar fiindu-i achitată suma de 1 950 euro, instanța totuși în baza declarațiilor martorilor audiați în ședința de judecată în coroborare cu declarațiile părții vătămate a constatat implicarea ambilor inculpați în infracțiunea imputată, urmând a fi condamnați fiecare conform rolului și gradului de vinovăție.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, intenția de a înșela partea vătămată, se evidențiază prin modul de acționare a inculpaților Chiricenco Gheorghii și Simahin Andrei. Aceștia au propus părții vătămate, pe care au văzut-o pentru prima dată o schemă destul de ambiguă, în sensul procurării automobilului. Pe de o parte, procura generală, inclusiv cu dreptul de vânzare a automobilului a fost întocmită pe numele lui Chiricenco Gheorghii, iar pretinsul contract de împrumut înregistrat sub nr.31684 la 25.07.2016 de către notarul Ursachi Diana, cu implicarea inculpatului Simahin Andrei.

Intenția cu care au acționat inculpații se mai relevă și în faptul că, în termenul stabilit pentru achitarea primei rate - 1 lună din momentul întocmirii procurorii - 28 august 2016, aceștia au rupt orice legătură cu partea vătămată și nu au comunicat în nici un mod despre pretinsa imposibilitatea de onorare a obligației asumate. În acest sens, partea vătămată personal a întreprins acțiuni de găsimire a inculpaților, și prin intermediul rețelelor de socializare a reușit să stabilească o întâlnire cu Simahin Andrei, unde acesta a solicitat termen pentru a se achita.

Referitor la alegațiile inculpatului Chiricenco Gheorghii prezentate în ședința de judecată precum că Simahin Andrei nu este implicat în această tranzacție, instanța nu le-a reținut ca fiind veridice or, acestea contravin cu poziția inculpatului de la faza

de urmărire penală, deși în ședința de judecată Chiricenco Gheorghii a declarat că el personal a accesat site 999.md pentru a-și găsi un automobil pentru procurare, la faza de urmărire penală tot el a declarat că Simahin a accesat site-ul și acesta a discutat personal cu partea vătămată și a fixat întâlnirea.

În același context, la faza de urmărire penală Chiricenco Gheorghii a declarat că a achitat imediat părții vătămate, proprietarul automobilului suma de 2 000 euro, în timp ce în ședința de judecată a confirmat că a achitat inițial doar suma de 100 euro, urmând ca restul sumei să fie achitată în rate timp de 4 luni. Faptul despăgubirii părții vătămate, nu exclude caracterul penal a faptei comise, motiv din care instanța a reținut în acțiunile prejudiciabile ale ambilor inculpați existența laturii obiective a infracțiunii de escrocherie săvârșită în proporții considerabile.

De asemenea, instanța de apel a menționat că partea vătămată a fost destul de indulgentă vis-a-vis de acțiunile inculpaților, astfel că aceasta a depus plângere la poliție după expirarea celor 4 luni de zile, când trebuiau achitate ratele lunare și anume - la 02.05.2017, moment în care a pierdut orice speranță de a mai fi despăgubit. La caz, se constată că, declarațiile părții vătămate Vîlcu Anatolie sunt apreciate de instanță ca fiind veridice, or acestea coroborează cu martorul ocular al tranzacției Vrabie Victor. Pe de altă parte, însăși achitarea sumei prejudiciului în surplus părții vătămate pe parcursul procesului penal de către Chiricenco Gheorghii demonstrează că cele invocate de partea vătămată corespunde realității.

Totodată, instanța de apel a indicat că, infracțiunea de escrocherie este o infracțiune materială, aceasta fiind consumată în momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Deși Chiricenco Gheorghii a declarat că automobilul a fost procurat personal pentru dânsul și Simahin nu a beneficiat în nici un mod de el, totuși, ambii au participat nemijlocit la procesul de obținerea prin înșelăciune a automobilului de model BMW 3181 n/î xxxx. Or, anume încheierea contractului de împrumut înregistrat sub nr. 31684 la 25.07.2016 de către notarul Ursachi Diana cu implicarea inculpatului Simahin Andrei a constituit garanția părții vătămate Vîlcu Anatolie, că automobilul urmează a fi răscumpărat în 4 rate lunare.

În ceea ce privește latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin vinovăție sub forma intenției directe. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

În acest sens, instanța de apel a conchis că din probatoriul cercetat în cadrul ședinței de judecată rezultă cu certitudine că, inculpații Chiricenco Gheorghii și Simahin Andrei au acționat cu intenție directă, or, aceștia fiind conștienți de obligația pecuniară asumată, s-au eschivat în mod evident de a se întâlni cu partea vătămată.

Instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii de escrocherie este confirmată prin cumulul de probe cercetate, ce coroborează între ele și careva divergențe între probele scrise, care ar trezi dubii, nu au fost reținute.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, atât apărătorul cât și inculpatul Chiricenco Gheorghe, prin cerere scrisă au solicitat aplicarea Legii nr.243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la Proclamarea

Independenței Republicii Moldova, pe episodul ce vizează infracțiunea prevăzută la art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal.

Instanța de apel a remarcat că, în conformitate cu prevederile art.107 alin.(1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

În continuare instanța de apel a reiterat că art.1 din Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova expres stabilește că, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art.2-5, 7, 8 din Lege. S-a mai remarcat că, potrivit art.2 alin.(1) din Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

Potrivit art.2 alin.(3) al Legii menționate - încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate. În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin.(1)–(3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.6.

Ținând cont de prevederile enunțate, instanța de apel a considerat că, inculpatul Chiricenco Gheorghe, cade sub incidența prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.243 din 24 decembrie 2021, iar acesta urmează a fi liberat de pedeapsa penală.

Cu referire la inculpatul Simahin Andrei, instanța de apel a indicat că instanța de fond reținând vinovăția acestuia pe episodul ce vizează infracțiunea prevăzută la art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

Totodată, instanța de apel a mai reținut că, în ședința instanței de apel s-a mai stabilit că inculpatul Chiricenco Gheorghe a comis infracțiunea prevăzută de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, astfel, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, ținând cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, i-a stabilit inculpatului Chiricenco Gheorghe pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, iar conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 ani.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul fost greșit admis.

În argumentarea recursului acuzatorul de stat invocă temeiurile că, instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare probatoriului și nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție greșită privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului Chiricenco Gheorghe de la art.165 alin.(2) lit. d) la art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Consideră că, acțiunile inculpatului just au fost încadrate de către organul de urmărire penală conform art.165 alin.(2), lit. d) Cod penal, or, la materialele cauzei au fost administrate suficiente probe care demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Menționează că, instanța de apel distorsionat a tratat elementele componente ale infracțiunii de trafic de ființe umane și anume *noțiunea de recrutare, transportare și abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei*, astfel încât neîntemeiat a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatului Chiricenco Gheorghii nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, devreme ce descriind obiectul juridic principal și secundar al componenței infracțiunii respective, cert s-a constatat că inculpatul Chiricenco Gheorghii a profitat de poziția de vulnerabilitate a părții vătămate Xxxx, care din start le-a comunicat că nu are surse de existența, intenționat a înșelat-o propunându-i să o ajute să plece în Italia, i-ar în același timp organizând deplasarea în Turcia cu scopul exploatării sexuale.

Susține, că instanța de fond, a analizat fiecare probă administrată în cadrul procesului penal și a apreciat-o din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei și corect a ajuns la concluzia că în ședința de judecată și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului Chiricenco Gheorghii în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi: traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea persoanei adulte, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială săvârșită prin înșelăciune, de două sau mai multe persoane.

Acuzarea consideră că, instanța de fond corect a reținut scopul cu care a acționat Chiricenco Gheorghii prin racolarea și transportarea xxxx în Turcia - *cel de exploatarea sexuală comercială*. Astfel, atât Xxxx cât și martorul Ciobanu Silvia au declarat că au ajuns în Turcia, prin intermediul diferitor persoane, cu scopul de a presta servicii sexuale contra plată. Tot acestea au confirmat că persoanele care aduceau lui "Tbo" fete care să presteze astfel de servicii erau remunerate. *Xxxx a declarat instanței că persoana de origine turcă "Ibo" a silit-o să presteze servicii sexuale gratuite, deoarece aceasta trebuia să se răsplătească pentru suma achitată lui Chiricenco Gheorghii de către dânsul*. El a spus că i-a plătit lui Chiricenco Gheorghii pentru ca ea să se afle acolo și să lucreze 3 luni. De la fete a aflat că Chiricenco le-a adus pe dânsa și pe Lungu Carolina acolo și turcul Ibo i-a achitat lui Chiricenco pentru dânsa și Carolina suma de 4 000 dolari SUA. Xxxx a mai concretizat instanței că, responsabil de clienți și transportarea lor spre clienți era "Tbo". Tot acesta primea și remunerația pentru serviciile prestate. Deja fiecare fată primea partea ce i se cuvine de la "Ibo". Despre lipsa de consimțământ

a părții vătămate referitor la cele întâmplate confirmă circumstanțele cauzei constatate supra: *intenția xxxx de a pleca în Italia, necunoașterea faptului că are să zboare în Turcia din timp, ducerea în eroare referitor la scopul deplasării în Turcia, încercarea xxxx prin intermediul unui "client" de a fugi din casa lui "Ibo" în Moldova*. De altfel, lipsa de consimțământ denotă și perioada relativ scurtă în care aceasta a prestat servicii sexuale, fiind eliberată a se întoarce acasă din motiv că "facea probleme clienților".

Acuzarea consideră că instanța de fond a reținut o stare de fapt conformă cu realitatea și sprijinită pe interpretarea și analiza judicioasă a unui probatoriu complet administrat atât în faza de urmărire penală, cât și în fața primei instanțe și corect a ajuns la ferma convingere privind prezența în acțiunile inculpatului Chiricenco Gheorghii a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Al doilea aspect ce se referă la învinuirea adusă lui Chiricenco Gheorghii în baza art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal și anume aplicarea Legii nr.243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.

Acuzarea de stat consideră că, instanța de apel și-a motivat greșit soluția în partea aplicării față de inculpatul Chiricenco Gheorghii a prevederilor Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării față de condamnatul Chiricenco Gheorghii a prevederilor Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.

Acuzarea de stat relevă că, potrivit art.6 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova prevede: "prevederile art.1-5 nu se aplică față de persoanele: bănuite, învinuite, inculcate sau condamnate pentru o infracțiune săvârșită cu intenție și absolvită anterior în tot sau în parte, în temeiul actului de amnistie sau de grațiere, de pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei alte infracțiuni.

Deci, reieșind din prevederile art.6 din Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova, constatăm că legiuitorul a stabilit și interdicții la aplicarea acestei legi de către instanțele de judecată.

Conform revendicării (Forma 246 f.d.29 volumul VII) pe numele lui Chiricenco Gheorghii eliberată de Inspectoratul General de poliție la 15.12.2021, conform căruia se stabilește că prin sentința Judecătorei Chișinău sed. Buiucani din 28.02.2017 procesul penal în privința lui Chiricenco Gheorghii învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) Cod penal, a fost clasat în baza Legii cu privire la amnistie nr.210 din 29.07.2016.

Analizând cele invocate mai sus se constată că inculpatul Chiricenco Gheorghii, până la adoptarea Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, a fost

condamnat pentru comiterea unei infracțiuni cu intenție și absolvit anterior în tot, în temeiul actului de amnistie, de pedeapsa penală și din considerentul dat Chiricenco Gheorghii cade sub incidența art.6 alin.(1) lit. g) din Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova și în privința lui nu poate fi aplicate prevederile Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.

5.1. Avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Chiricenco Gheorghii, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar menționând că, instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Chiricenco Gheorghii în comiterea infracțiunii de escrocherie, deoarece între inculpați și partea vătămată au existat relații civile, or, onorarea parțială a obligațiilor contractuale, cu ulterioară achitare exclude formele laturii obiective a componenței infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, și în consecință fiind stabilite relații civile între părți.

Cu referire la capătul de acuzare prevăzut de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, apărarea consideră că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Chiricenco Gheorghii în comiterea infracțiunii date, punând la baza sentinței de condamnare doar declarațiile părții vătămate, neexistând alte probe pentru confirmarea celor declarate de ultima.

Consideră că de către acuzare nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar confirma existența laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal.

5.2. Avocatul Cojocarui Dorin în numele inculpaților Simahin Andrei și Chiricenco Gheorghii, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, prin care, invocă prevederile art.427 alin.(1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpații să fie achitați, din motiv că faptele nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În argumentarea recursului susține că, instanța de apel nu a răspuns motivat la fiecare argument invocat în cererea de apel, or, a criticat în cererea de apel modalitatea în care prima instanță a apreciat probele administrate, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestor aspecte.

Consideră că, instanța de apel s-a limitat doar la rezumarea selectivă a unor constatări făcute de către prima instanță, fără a analiza faptul dacă acestea sunt argumentate.

Susține că obiect a comiterii infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, se indică un contract de împrumut, în care Semahin Andrei are calitate de împrumutător și partea vătămată, calitatea de împrumutat, deci în prezent suntem în fața încălcării unor norme de drept civil și nici de cum calificarea ca infracțiune de escrocherie, deoarece un criteriu cel mai important este prezența sau lipsa scopului de cupiditate la momentul asumării obligațiilor. În acțiunile lui Semahin Andrei lipsește

latura obiectivă a infracțiunii imputate, deoarece ultimul nu a obținut automobilul litigios, în mod fraudulos sau prin înșelăciune ori abuz de încredere. Între ultimii a avut loc o înțelegere sub formă de contract, respectiv confirmându-se relațiile civile între aceștia. Deci faptul tergiversării executării obligațiilor contractuale, de câteva săptămâni (aici excludem perioada de când inculpatul se află în arest 14 martie 2017) nu poate servi temei pentru ca Semahin să fie supus răspunderii penale pentru o infracțiune presupusă.

De asemenea, în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă, deoarece intențiile acestuia n-au fost îndreptate în mod direct (sau indirect) la comiterea infracțiunii de escrocherie, respectiv n-a dobândit ilicit automobilul, neavând în cazul dat stabilit scopul special – scopul de cupiditate. Primirea bunurilor cu condiția unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul face promisiuni false, însă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Cu referire la capătul de acuzare a învinuirii inculpatului Chiricenco Gheorghii de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal - recalificat de instanța de apel în art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, apărarea menționează că din materialele dosarului cercetate în cadrul ședințelor nu se demonstrează faptul că Chiricenco a abuzat cumva de poziția de vulnerabilitate a părții vătămate, sau să fi participat direct la transportarea, adăpostirea ei, susținând că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Mai mult, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, în speță instanța de judecată urmează să verifice și versiunea înaintată de către inculpat.

6. Judecând recursurile declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi admise, din considerentele ce succed.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Totodată, din textul legii menționate rezultă că, procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Completul de judecată reține că, în susținerea recursului s-a invocat art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În sensul prevederilor din art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, completul de judecată menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată reține că temeiul de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală (redacția legii în vigoare până la 01.09.2023, la data depunerii recursului) și-a găsit confirmarea în cauza dată, în sensul că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.

Din analiza textuală a recursului declarat, completul de judecată reține, că se contestă decizia instanței de apel, prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționate supra, invocându-se faptul, că în rezultatul evaluării incorecte și selective a probelor administrate la caz, instanța de apel greșit a pronunțat hotărârea prin care acțiunile inculpatului Chiricenco Gheorghe au fost reîncadrate de la art.165 alin.(2) lit. d) la art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Recapitulând esența cauzei penale deduse judecății, instanța de recurs reține că potrivit rechizitoriului, Chiricenco Gheorghe a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, și anume, trafic de ființe umane, adică, recrutarea, transportarea, persoanei adulte, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială săvârșită prin înșelăciune, de două sau mai multe persoane.

Potrivit sentinței, prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Chiricenco Gheorghe de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de gestionare a resurselor umane pe un termen de 5 ani.

La rândul său, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate de către partea apărării, instanța de apel a casat sentința, inclusiv și din oficiu conform art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care Chiricenco Gheorghe a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, în temeiul art.2 a Legii nr.243 din 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii

Moldova și liberat de executarea pedepsei. Totodată, Chiricenco Gheorghii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, fiindu-i aplică pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 ani, constatând, că organul de urmărire penală și instanța de judecată de fond contrar circumstanțelor cauzei, au reținut în acțiunile acestuia prezența elementelor componente de infracțiune prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

În contextul celor expuse, completul de judecată relevă că, atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate prin rechizitoriu, instanța de apel urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv.

Completul de judecată constată că, instanța de apel defectuos și-a argumentat soluția, or, descriind probele cercetate, fără a le aprecia conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, a considerat, că acestea nu dovedesc vinovăția inculpatului, nu a verificat și apreciat corespunzător declarațiile părții vătămate Xxxx, care sunt susținute și coroborează cu declarațiile martorilor Cumpenici Victor, Bacal Ion și Ciobanu Silvia oferite în cadrul urmăririi penale, probele materiale examinate de prima instanță care confirmă vinovăția inculpatului în trafic de ființe umane, ori în speța prezentei cauzei penale s-a confirmat scopul cu care a acționat Chiricenco Gheorghii prin racolarea și transportarea xxxx în Turcia - cel de exploatarea sexuală comercială.

Astfel, instanța de apel nu și-a argumentat soluția în raport cu probele prezentate, selectiv a apreciat probele contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală, și unele probe au fost lăsate fără apreciere, în special declarațiile părții vătămate Xxxx și a martorului Ciobanu Silvia date la urmărirea penală cât și în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe, care au declarat că au ajuns în Turcia, prin intermediul diferitor persoane, cu scopul de a presta servicii sexuale contra plată. Tot acestea au confirmat că persoanele care aduceau lui "Ibo" fete care să presteze astfel de servicii erau remunerate. *Xxxx a declarat instanței că persoana de origine turcă "Ibo" a silit-o să presteze servicii sexuale gratuite, deoarece aceasta trebuia să se răsplătească pentru suma achitată lui Chiricenco Gheorghii de către dânsul.* El a spus că i-a plătit lui Chiricenco Gheorghii pentru ca ea să se afle acolo și să lucreze 3 luni. De la fete a aflat că Chiricenco le-a adus pe dânsa și pe Lungu Carolina acolo și turcul Ibo i-a achitat lui Chiricenco pentru dânsa și Carolina suma de 4 000 dolari SUA.

Xxxx a mai declarat instanței că responsabil de clienți și transportarea lor spre clienți era "Ibo". Tot acesta primea și remunerația pentru serviciile prestate. Deja fiecare fată primea partea ce i se cuvine de la "Ibo". Despre lipsa de consimțământ a părții vătămate referitor la cele întâmplate confirmă circumstanțele cauzei: *intenția xxxx de a pleca în Italia, necunoașterea faptului că are să zboare în Turcia din timp, ducerea în eroare referitor la scopul deplasării în Turcia, încercarea xxxx prin intermediul unui "client" de a fugi din casa lui "Ibo" în Moldova.* De altfel, lipsa de consimțământ denotă și perioada relativ scurtă în care aceasta a prestat servicii sexuale, fiind eliberată a se întoarce acasă din motiv că "făcea probleme clienților".

Totodată, completul de judecată constată că, instanța de apel selectiv a apreciat declarațiile inculpatului, acestea nefiind în coroborare cu alte probe din prezenta cauza penală, și nu a dat apreciere probelor prezentate de acuzare, fără a argumenta soluția în raport cu învinuirea din rechizitoriu și probele prezentate.

Instanța de apel a indicat doar că lipsește latura obiectivă și subiectivă a componentei de infracțiune imputată inculpatului, însă nu și-a motivat concluzia sa sub aspectul descrierii din care considerente a ajuns la concluzia că lipsește ”intenția directă” în acțiunile inculpatului pentru constatarea existenței laturii subiective a infracțiunii imputate, cât și de loc nu și-a motivat concluzia sa sub aspectul lipsei laturii obiective a infracțiunii imputate.

Prin urmare, completul de judecată constată că, din declarațiile tuturor participanților audiate atât la urmărirea penală, cât și în ședința de judecată, precum și din materialele cauzei penale cercetate în ședința instanței de apel, instanța de apel a analizat și a apreciat doar declarațiile inculpatului, a părții vătămate și a martorilor date în cadrul ședinței de judecată, și care sunt favorabile soluției pronunțate de reîncadrare a acțiunilor inculpatului de la art.165 alin.(2) lit. d) la art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, fără a fi evaluate celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând probele administrate la caz în instanța de fond, și care vin în susținerea poziției părții acuzării.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, completul de judecată constată că instanța de apel nu a judecat cauza penală în conformitate cu normele de procedură penală menționate mai sus, nu a argumentat respingerea probelor prezentate de către partea acuzării, apreciind prioritar declarațiile inculpatului și în mod selectiv declarațiile neincrimatoare ale părții vătămate și martorilor, circumstanțe ce indică direct la încălcarea de către instanța de apel a prevederilor art.101 alin.(1), (4) Cod de procedură penală.

Ca urmare, se constată că instanța de apel neargumentat a ajuns la concluzia referitor la soluția de reîncadrare a acțiunilor inculpatului de la art.165 alin.(2) lit. d) la art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, prin ce a admis o eroare de fapt și anume, discordanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține, instanța de apel urmând să aprecieze obiectiv toate probele.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Rezumând cele menționate, se constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art.394 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală). Contrar acestor prevederi, instanța de apel selectiv a apreciat câteva probe, ignorând restul probelor, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

Al doilea aspect, ce impune admiterea unei soluții de casare a deciziei recurate, se referă la aplicarea Legii nr.243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova, în privința lui Chiricenco Gheorghii, la condamnarea în baza art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod penal. Or, instanța de apel nu a ținut cont de respectarea condițiilor privind aplicabilitatea amnistiei, impuse prin prevederile din Legea nr.243 din 24.12.2021.

Din considerentele expuse, completul de judecată statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare, fiind regăsit temeiul invocat în speță și prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul declarat la caz de către procuror, decizia instanței de apel urmând a fi casată integral, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Totodată, ținând cont de faptul că procedura de examinare în apel a cauzei penale în privința lui Chiricenco Gheorghii și Simahin Andrei a fost declanșată la cererile de apel ale părții apărării, completul de judecată dispune și admiterea recursurilor declarate de către partea apărării - pentru a acorda instanței de apel, posibilitatea examinării mult aspectuală a cauzei penale, întru respectarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 CEDO, ținând cont de principiul contradictorialității, conform art.art.24, 314 Cod de procedură penală, precum și de motivele invocate, în vederea asigurării dreptului lor la un proces echitabil, cu oferirea răspunsurilor asupra tuturor argumentelor părților.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză și argumentelor din apelurile declarate. În dependență de datele obținute, instanța de apel urmează să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, precum și să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate, argumentând clar concluziile în decizie, ținând cont de motivele expuse în pct.7 al prezentei decizii.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Admite recursurile declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Chiricenco Gheorghii și de către avocatul Cojocaru Dorin în numele inculpaților Simahin Andrei și Chiricenco Gheorghii, casează integral decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Chiricenco Gheorghii xxxx și Simahin Andrei xxxx*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Mânăscurtă Igor

Eremciuc Ghenadie